

RETTEEN I AALBORG RETSBOG

Den 23. maj 2018 kl. 15.32 holdt Retten i Aalborg offentligt retsmøde i retsbygningen.

Dommer [redacted] behandlede sagen.

Sag BS-9090/2017-ALB

Part 1 [redacted]

mod

Part A Virksomhed (Part A) [redacted]

Der er under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaringer:

[redacted] Part 1 har forklaret, at han tidligere, gennem 14 år, har været ansat ved [redacted] Virksomhed 1. Han blev afskediget august 2016 i forbindelse med et direktørskifte, afskedigelsen kom pludseligt, uden forvarsel, og var drastisk. Dagen efter, han havde fået besked om afskedigelsen, ringede han til [redacted] Vidne 2. [redacted] Vidne 2 var lige så overrasket som ham. Da [redacted] Vidne 2 kom tilbage fra ferie, inviterede han sagsøgeren til kaffemøde. Under mødet nævnede [redacted] Vidne 2, at marketingsarbejdet hos sagsøgte de

sidste 4-5 år var blevet løst eksternt, men at han overvejede at ansætte en marketingschef. Vidne 2 havde lavet en stillingsbeskrivelse. Sagsøgeren deltog i endnu et møde, hvor hele ledelsen hos sagsøgte deltog. Han var klar over, at Vidne 2 snart skulle på pension, og det gav ham nogle betænkeligheder, da han netop var blevet afskediget som følge af et direktør-skifte. På det andet møde blev der talt om jobindhold. Da de var nået frem til, at der kunne være et match, blev han inviteret til et kontraktmøde med Vidne 2 og Vidne 1. De gennemgik den kontrakt, sagsøgte havde udarbejdet, og det viste sig, at der var nogen afstand mellem dem omkring lønforventninger. Som følge af den fratrædelsesaftale, han havde i sit tidligere job, var der en modregningsret i den løn, han måtte modtage frem til marts 2017, og han udtrykte også sin bekymring omkring det kommende direktørskifte hos sagsøgte. Han ville sikre sig bedst muligt, og han sagde på mødet, at han gerne ville have sin anciennitet med sig af hensyn til de 6 måneders opsigelse. Vidne 2 talte i telefon under det meste af mødet men sagde, at der reelt var tale om en fortsat ansættelse. En uge senere, den 20. oktober 2016, afholdt de endnu et møde. Inden mødet havde han som aftalt sendt sine lønsedler, for at Vidne 1 kunne se løntrin mv. På dette møde fik han forelagt en kontrakt, hvori skulle rettes noget med løn, det blev også rettet. Da de nåede frem til punkt 7, påtalte han den anførte anciennitet, det blev tilføjet, og Vidne 2 skrev hurtigt under. Indholdet af kontrakten var blevet til efter forhandling for at mindske løngabet i forhold til hans tidligere stilling, og det vigtigste for ham var at sikre sig i forhold til en afskedigelse. Hertil kommer, at han ved at tage jobbet reelt gav afkald på 5 måneders fratrædelsesgodtgørelse. Det blev på ingen af møderne nævnt, at ancienniteten først var gældende efter en prøvetid. Han havde ikke juridisk assistance i forbindelse med kontraktsindgåelsen. Han bemærkede ikke kontraktens bestemmelse om prøvetid – det var jo ikke ham, der bad om jobbet, det var sagsøgte, der havde henvendt sig om et job, og han kendte jo hele ledelsesgruppen godt.

Han har en bachelor i engelsk og internationale studier. Han havde talt med Vidne 2 om, at det var vigtigt for ham at være sikret i forbindelse med det kommende direktørskifte. Punkt 7 i kontrakten var på det første møde det, der gav anledning til, at de talte om anciennitet, og det blev en del af "lønpakken". På mødet den 20. oktober 2016 opdagede han, at det aftalte om anciennitet ikke stod i kontrakten, det blev så indføjet under punkt 4, hvorfor han så ikke hæftede sig ved bemærkningerne om prøvetid i punkt 7. Efter afskedigelsen fra sagsøgte modtog han løn fra Virksomhed 1 i januar og februar 2017 og fik nyt job fra 1. marts 2017.

Vidne 2 har forklaret, at han siden 1985 har været ansat som direktør for sagsøgte. Han gik på pension den 30. april 2017. I hvert tilfælde internt havde han gjort opmærksom på sin snarlige pensionering. Hos sagsøgte er der

funktioner og selvstændige afdelinger for teater, musik, kongresser, udstillinger og messer, en teknikfunktion og en presseafdeling. I alle afdelinger var der en leder, der refererede til ham. Økonomiafdelingen afgav indstillinger vedr. ansættelser, afdelingslederen var **Vidne 1**. Sagsøgte havde tidligere haft et samarbejde med sagsøgeren på kongresområdet, det havde sagsøgeren gjort godt, og da han hørte, at sagsøgeren var blevet afskediget i sit hidtidige job, tænkte han, at det kunne være en god ide at ansætte sagsøger til at stå for sagsøgtes markedsføring, hvilken funktion, de tidligere havde fået udført eksternt. Det var ham, der tog kontakt til sagsøger. Han deltog i drøftelserne omkring jobindhold, fordi det var en nyoprettet stilling. Han deltog i de indledende og overordnede drøftelser om jobindhold og løn, detaljerne hørte ind under økonomiafdelingen. Han underskrev ansættelseskontrakten uden at nærlæse den. Det plejede at være afdelingslederen og kommunen, der udarbejdede kontrakter. Det var sædvanligt at have vilkår om prøvetid i kontrakter, det vilkår havde de altid. Der var tale om en nyoprettet stilling, og derfor skulle de have en vis sikkerhed for, at den person, der blev ansat, kunne bestride stillingen. Sagsøgeren blev afskediget, da det ikke lykkedes for ham at "samle tingene". Sagsøger var ikke seriøs, han kunne ikke magte stillingen, blandt andet svarede han ikke, når nogle afdelinger stillede ham spørgsmål. Han havde en samtale med sagsøger herom, men det hjalp ikke, og sagsøgte var til sidst nødt til at hente hjælp hos den eksterne samarbejdspartner, de tidligere havde brugt.

Det, han ønskede, var mere landsdækkende og udenlandsk pressedækning. Det var derfor nødvendigt med en person, der havde overblik over alle afdelinger.

Vidne 1 har forklaret, at han har været regnskabschef hos sagsøgte de sidste 10 år. Derfor har han arbejdet som revisor og regnskabschef andre steder. Han gik på pension den 30. juni 2017. Han havde ansvaret for økonomiafdelingen, IT-afdelingen og billetkontoret, herunder ansættelseskontrakter. Ansættelseskontrakter blev forelagt ham, og i særlige tilfælde tog han sig selv af kontrakter. Sagsøgte havde et ønske om at styrke markedsføringen, hvorfor der blev oprettet en stilling til at dække det behov. Vidnet deltog i et ledergruppemøde herom primo oktober 2017, ligesom han efterfølgende indhentede nogle oplysninger fra sagsøger. Vidnet var ligeledes med til at udarbejde sagsøgerens ansættelseskontrakt. Til det første møde med sagsøger havde vidnet udarbejdet et forslag til en ansættelseskontrakt. Det var en standardkontrakt, hvori blandt andet stod punktet om prøvetid. Kontrakten endte med ikke at blive en standardkontrakt. Der var lønforhandlinger, de blev enige, og kontrakten blev rettet til herefter. Sagsøgerens krav var, at han fik samme anciennitet, som han havde i den gamle stilling. Det havde noget at gøre med et forestående direktørskifte. Det overvejede vidnet og nåede frem til, at de godt ville give noget for at få en mand, de mente kunne bestride stillingen. Han svarede på sagsøgerens krav herom, at hvis sagsøgte skulle give et længere opsigelsesvarsel, ville sagsøgte også kræve en længere prøvetid. Det var derfor, han i kontrakten indsatte en prøvetid på 6 måneder, hvilket også stemmer overens med formuleringen af

kontraktens pkt. 5, hvor lønnen løber over 6 måneder. Det var sagsøgeren imidlertid ikke tilfreds med, hvorfor det endte med, at prøvetiden blev fastsat til 3 måneder, hvilket blev præciseret overfor sagsøgeren. De to linier i kontrakten er understregede, hvilket de ikke plejer at være i standardkontrakten. De drøftede ikke § 2a-godtgørelse. Sagsøgeren blev opsagt, da sagsøgte ikke følte, stillingen var blevet besat med den rigtige person. Han har konsulteret Aalborg kommune omkring den korrespondance, der er udvekslet efter afskedigelsen.

Efter vidnets opfattelse er der ikke tale om modstridende bestemmelser i kontrakten – det længere opsigelsesvarsel skulle gælde efter prøvetidens udløb. Prøvetidens længde blev drøftet, og sagsøger kunne ikke være i tvivl herom. Der var ikke tid til at indhente bistand fra Aalborg Kommune i forbindelse med kontraktsindgåelsen.